

zuanja, kakó resnične so besede: »Noben greh ni tolik, kakor zanemarjanje otrok!« Od vsega srca želimo, da bi se ta lepa in prekornostna knjižica vsestransko razširila med preprostim národом našim. Ópozorjamo nájno zlasti šolska oblastva in šolske prijatelje, da bi poskrbeli za to, da preprostim ljudem pride v roke. Knjižica stoji po 10 kr. izvod; 25 izstisov velja z gld. 20 kr., 50 izvodov pa 4 gld.

»Avstrija 1889«. Pod tem naslovom je izšla na Dunaji slika z dobro narejenimi podobami Nj. Veličanstva cesarja, gospodov c. kr. ministrov, deželnih glavarjev in deželnih predsednikov, deželnih maršalov in deželnih glavarjev v državnem zboru zastopanih kraljevstev in dežel Skupini je pridejan nje posnetek v mali obliki. Slika po kamenotisku z največjo natančnostjo in umetnostjo izvršena. V nji se nahaja trinštirideset podob in je primerna ne samó za urade in učilnice, ampak bila bi tudi kras vsacega salona in vsake pisarne. — Ta skupina omogoči vsakemu seznaniti se na lahek náčin z dobro pogojenimi podobami tistih oseb tustranske državne polovice, katere so letos na čelu vlade, ali po zaupanji krone poklicane na prvo mesto deželne vlade, kar je vážno tudi v službeni dotiki. — Podoba je tudi zato bistvene koristi, ker se vidi iz nje po razvrstitvi imenovanih imenitnih oseb uredba c. kr. osrednje vlade in deželnih vlad in namestništev. Sliki so pridejani državni in deželni grbi in oni glavnih mest. Slika nas spominja s svojimi umetno dovršenimi alegorijami na slavno, modro in pravično vladanje našega vzvišenega vladarja. — Priporoča se ta podoba posebno: *a/* Za vseučilišča in c. kr. učilišča, kakor tudi za javne in zasebne šole; *b/* za upravna in sodna, potem mestna in občinska oblastva; *c/* za železniške in parobrodne postaje v čakalnih sobah in gostilnah; *d/* za hotele, gostilne in kavarne ter končno *e/* za vsakega, ki se zanimiva za javno življenje, za poznanje vladajočih oseb in uredbo državnih in deželnih vlad. Slika je izšla v nemški, češki, poljski, slovenski, hrvaški in italijanski izdavi. Cena te podobe v velikosti od 89—121 centimetrov znaša z zavinkom in poštarino vred samó 8 gld. av. vr.

Naročila prejema: g. *Gavro Grünhut*, Wien, I. Singergasse 8.

Muzejsko društvo. Pri mesečnem shodu, katerega je imelo muzejsko društvo dné 30. septembra, predaval je g. kustos prof. Alfonz Müllner o »novejših starinskih najdbah na Kranjskem«, ki so se izkopale na Vačah, na Igu in v Ljubljani pri polaganju cevij za mestni vodovod. Najprej je govoril g. Müllner o zidavi rimske trdnjave v obmestji sedanje Ljubljane poudarjajoč stališče, dognano v svoji knjigi »Emona«, da je rimska Emona stala na Igu, na sedanje Ljubljane mestu pa trdnjava »Aquilina«. Potem je razkazoval blizu Gradišča izkopane grafitne čepinje in dele lonca, v katerih se je topilo srebro. Iz teh važnih ostankov sméti je sklepati, da je bila ondu topilnica za srebro, morda celó peneznica. Zeló zanimala je druga grobna najdba, izkopana v Salendrovih ulicah: z roko narejen lonec, imajoč taisto tehniko, kakor jednake najdbe na Vačah. Posebno pozornost je vzbudil velik poveznen glinast lonec za olje, ki so ga izgrebli na Dunajski cesti, tik železničinega prehoda. V njem je bil manjši, vse drugače izdelan lonec z ostanki sežganega otroka, z zobmi, z malo steklenico in trobéllico sežgane pletenine. Po priloženem denarji spada ta grob v dóbo po Vespazijanu. Potem je pokazal g. predavatelj posebno izklesan kamen, morda staro kopíto, ki se je izkopalo na Karlovski cesti. Napósled je govornik predaval o najdbah, katere so se pod njegovim in g. Pečnika vodstvom razkrile v novejšem času na Vačah. V dotični mogili sta dve plasti: v gorenjo so pokopavali mrliče, v dolenjo so shranjevali šárice z ostanki sežganih mrličev. V gorenji plasti so bile ogródi (okostnica) vojaka, pri njih dve sulici, s podobami okrašeno zaponó pri pásu in dobro ohranjen vélik šlém z dvojním grebénom. Predavatelj je dalje dokazal, da je šlém etrurskega izvora, kajti Etrurci so na Vačah in tudi drugod kopali železno rudo in upati je, da se posreči priti njih rudnikom na sled. Po

maenji predavateljem spadajo ljudje, ki so se pokopavali v dolnji starejši plásti, v etnografskem ozíru k Slovanom, kar se dokazati dá tudi iz bizantinskih pisateljev.

Poslušalci so pohvalili nad jedno uro trajajoči govor z živahnimi dobroklici.

X.

Književne novice iz Bosne. Pod uredništvom vladnega svetoválca Koste Hörmanna izhaja v Sarajevu »Glasnik zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini«, v katerem se zbirajo lepi spisi in sestavki o zgodovini teh dežel. V drugi knjigi nahajamo tudi spise dveh naših rojakov. Prof. Em. Lilek opisuje: »Riznico porodice Hraníci nádi mak Kosača) na str. 1.—25, prof. J. Seunik pa »Blagajevo maslinico. — Daphne Blagayana«.

»Sedmo izvješće velike gimnazije v Sarajevu, objavljeno na kraju školske godine 1888/89« pa donaša na str. 3.—52. začetek zanimive razprave prof. E. Lileka »iz državnog ustrojstva Bosne-Hercegovine u srednjem vijeku«. Čestitamo gospodu pisatelju, da se je lotil tega dela, ki bode zanimalo gotóvo vsakega, ki se bavi s slovansko zgodovino.

W. R. S. Ralston †. — Ime tega moža, ki je izdihnil blago svojo dušo nagloma dné 6. avgusta t. l. v North Crescentu, Bedford Square, imeaovalo se je časih tudi po naših mesečnikih. Bil je glavni zastopnik slavistike na Angličanskem ter si je s svojim književnim delovanjem posebno za Rusijo pridobil toliko zaslug, da ga je sanktpeterburška akademija l. 1886. imenovala za svojega dopisujočega uda. William Ralston Shedden Ralston se je porodil l. 1828.; odgojeval se je v Trinity College, Cambridge ter dosegel l. 1850. stopinjo »magistra artium«. Od l. 1853. do 1875. l. služboval je v knjižnici britanskega muzeja. Njegov načelnik Panizzi ga je vzpodbujal, naj se prične učiti ruščini, ki se je tedaj na Angličanskem gojila menj nego dandanes. Polagoma se je seznanil do dobra z ruskim jezikom in rusko literaturo ter si jo priljubil takó, da ju je z veseljem gojil do zadnjega časa. Večkrat je tudi potoval na Rusko, kjer je bil vselej prijazno vzprejet. Dvakrat je bil odločen za Ilchesterska predavanja v Oxfordu, kar mu je pridobilo mnogo odlikovanj na Ruskem. Ralston je prvi, ki je izkušal na Angličansko vpeljati národno rusko slovstvo. Prva in na Angličanskem tudi najznanejša njegova knjiga je »*Krifof and his Fables*«, katera je doživela nekoliko natiskov in je še vedno priljubljena. Ruskemu národu ga je pridobila posebno ruska preprostost, srčnost in vernost; on sam je postal nekak Rus med Angličani. Zunaj Anglije je posebno zaslovela njegova prijetno pisana knjiga »*The Songs of the Russian People*«, ki nam kaže ruski národ v njegovih pesmih in je dosegla dva natiska. Zapađnim primerjalcem pravljíc je dolgo časa bila jedini dostopni vir tretja Ralstonova knjiga »*Russian Folk-Tales*«, katera je bila pred nedavnim tudi na francoščino preložena. Od Ilchesterskih svojih predavanj je izdal »*Early Russian history*« l. 1874. Na angličanski jezik je l. 1869. preložil tudi jedno povest Turgéneva, s katerim sta si bila dobra prijatelja; pred nekimi leti je bil Turgénev Ralstonov gost v Londonu. Poleg povedanih del pa je pisal mnogo za razne »magazine«, kakor imenujejo Angličani »tolste« svoje časopise, in pa za kritične liste (reviews), večinoma samó o ruski literaturi in národnem slovstvu (Folk-lo.e); zadnji čas je sodeloval posebno pri »Pall Mall Gazette«, »Saturday Review«, »Athenaeum« in »Academy«. Blag in navdušen je vedno pomagal vsakemu, kdor je iskal njegove pomoči; njegova zasluga je n. pr., da si je Mr. (zdaj Sir) D. Mackenzie Wallace mogel dobiti dobrega založnika za svojo imenitno knjigo o Rusiji. Kakó navdušen je bil za národno slovstvo rusko, temu je pač najboljši dokaz to, da je v dobrodelne namene otrokom pripovedoval ruske pravljice, h katerim predavanjem so vréti tudi odrasli ljudje obojega spóla. Takisto je njegova zasluga, da se je začelo národno rusko slovstvo na Angličanskem in v Ameriki gojiti z večjo skrbnostjo; prim. »*The Epic Songs of Russia, By Miss Hapgood*«, knjigo, kateri o teh stvareh nimajo Nemci postaviti kaj na stran.

— e —